

תקות מנחם

גיליון מס'
181

יו"ל לקראת ש"פ וישב – כ"ה כסלו
שבת א' דחנוכה
ה'י תהא שנת עליון

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי' ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר טהרה - ב'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה יום א' פרשת מקץ כ"ו כסלו יום ב' דחנוכה ה'י תהא שנת עליון
סיום הלכות פרה אדומה והתחלת הלכות טומאת צרעת

והטהרה הרי זה חוק, ובפרט פרה אדומה "שמטהרת את הטמאים ומטמאת את הטהורים", ודוקא על זה אמר שלמה המלך "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", [למרות שאת טעמי שאר החוקים הבין שלמה המלך "החכם מכל האדם" אבל את טעם הפרה, שרק התגלה למשה רבינו שע"ז אומרים חז"ל עה"פ "ויקחו אליך פרה", "לך אני מגלה".]

וגם ענין **החנוכה** קשור לחוקי התורה;

א) לגבי הגזירה, אומרים ב"ועל הניסים", שהיוונים רצו "להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך"; וכן מבואר בחסידות שלא היה איכפת להם שיקיימו את המצוות השכליים, שגם השכל מבינם או מחייבם, שהן ה"עדות" וה"משפטים" אבל ליוונים שרצו להעביר את בניי על דתם, בעיקר היה איכפת להם שלא יקיימו את **החוקים**, שהם הענינים שלמעלה משכל וטעם ודעת, ומקיימים אותם רק בגלל שהם **חוקי רצונך** - רצון ה'; שע"י כך מתקשרים לרצון ה'. ולכן אומרים גם שרצו "להשכיחם תורתך"; היינו תורת ה' ז.א. שלא היה איכפת להם שילמדו תורה בתור חכמה מדעית ושכל אלא שלא ירגישו את **קדושת התורה ורצון ה'** שבוה, וענין זה מתבטא ביותר בחוקים שהם למעלה מהשכל וטעם ודעת.

ב) גם ענין הניסים מבטאים את ההנהגה שלמעלה מהטבע והשכל וטעם ודעת. ועל כך אומרים בחנוכה בנוסח הנרות הללו "להודות ולהלל לשמך הגדול על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך",

ובחנוכה היו ניסים שלמעלה מהטבע יותר מאשר בפורים; כי בפורים הניסים התלבשו בטבע ולכן נקראת המגילה אסתר כי הניסים היו מוסתרים וכמ"ש בגמ'²: "אסתר מן התורה מנין? שנאמר³ 'ואנכי הסתר אסתיר פניי', היינו הניסים המוסתרים

² חולין קל"ט ב.
³ וילך ל"א י"ח.

וטיהרו את מקדשך

א. הלכות **פרה אדומה**, היא ההלכה שבה ובשמה מודגש ענין הטהרה מהטומאה הכי חמורה (מלבד הלכות מקואות **שבסוף** ספר טהרה שגם מבטאים את הטהרה מכל הטומאות), ונמצאים בימי **החנוכה** שענינם הטהרה; כמו שאומרים בנוסח "ועל הניסים": "וטיהרו את מקדשך". וגם הטהרה שהיתה בחנוכה היתה מטומאת מת של החללים במלחמה.

והני"ל קשור להלכות פרה אדומה; כי כדי ליטהר מטומאת מת שהיו טמאים מחללי המלחמה, צריכים לעבור שבעה ימים ובהם צריכה להיות הזאה של מי ה"פרה אדומה", ביום השלישי וביום השביעי, ורק ביום השמיני יכלו להכין שמן טהור חדש שכך מבאר ה"בית יוסף" למה נס השמן בחנוכה היה שמונה ימים, כי רק ביום השמיני יכלו להכין ולעשות שמן טהור חדש.

קץ שם לחושך

ב. וענין טהרת מי פרה מתקשר גם לפרשת מקץ וכמו שהמדרש רבה אומר בתחילת פרשת חוקת על הטהרה מטומאת מת ע"י אפר הפרה בפסוק "מי יתן טהור מטמא" היינו שמסיימים הטומאה ונהפך לטהרה. וכן "מקץ" עניינו "קץ שם לחושך" היינו שהופכים **החושך לאור**, כמו שהופכים הטומאה לטהרה.

חוקי רצונך

ג. ענין פרה אדומה מודגש בתורה שזהו ענין **החוק** כמשי"כ על זה בתחילת פרשת **חוקת**¹ "זאת חוקת התורה"; ז.א. למרות שיש בין מצוות התורה הרבה שהן בגדר **חוקים**, אבל דוקא על פרה אדומה מדגישה התורה **חוקת התורה** כי כל ענין הטומאה

¹ י"ט ב.

ומלובשים בטבע, כמו הסיפור שהיה במגילת אסתר.

אבל ניסי חנוכה היו לגמרי **למעלה מהטבע**; קודם כל ניסי נצחון המלחמה שנמסרו "רבים ביד מעטים וגיבורים ביד חלשים", וכן נס פך השמן; שמצאו פך שמן שמספיק ליום אחד, ודלק שמונה ימים למעלה לגמרי מדרך הטבע!

8 ימי טהרה וחנוכה

ד. וניסי ומצות החנוכה קשורים למספר 8; 8 ימים, 8 נרות, והמספר 8 מורה על ההשפעה והגילויים שלמעלה מהטבע וסדר ההשתלשלות (דומה לענין החוקים שלמעלה מהשכל); כי המספר **שבע** קשור בגילויים של **הטבע** וסדר ההשתלשלות, ו-8 מורה על הגילויים וההשפעות שלמעלה מהטבע וסדר ההשתלשלות וכן על ספירת **הכתר** (והבינה) שלמעלה מעולם האצילות ו-7 מידות. וזה קשור עם ענין החוקים שלמעלה מהשכל וטעם ודעת.

וכן ענין **פרה אדומה**; מלבד מה שהוא ענין החוק; הטהרה קשורה עם המספר **שמונה**; כי שבע ימי טומאה עם ההיזה ביום השלישי וביום השביעי, וביום **השמיני** טהור כמו שנאמר בפרשת חוקת⁴: "והיזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי, וחיטאו ביום השביעי [כמש"כ רש"י: "הוא גמר טהרתו"] וכיבס בגדיו ורחץ במים וטהר בערב", היינו שהטהרה היא ביום השמיני, [וכנ"ל שלכן מצות החנוכה והנס הם 8 ימים - זמן הטהרה להכין שמן חדש טהור]. וכן אומרים המפרשים שלכן הטהרה מטומאת מת היא ביום **השמיני**, זה היא ענין החוק שלמעלה מטבע העולם (שנברא ב-7 ימים) ולמעלה מהשכל וטעם ודעת.

ניסים וחוקים למעלה מהשכל וטעם ודעת

ה. גם המילה **חוק** מתחילה באות ח' - 8, והגימטריא של חק היא 108; שזהו ה-8 שלמעלה מה-100; 100 - היא השלימות דסדר ההשתלשלות 10X10, ו-108 הוא ה-8 שלמעלה מסדר ההשתלשלות.

וכמו המילה **חקת** - גימטריא 508; ש-500 מורה על סדר ההשתלשלות; "כי מן הארץ עד לרקיע מהלך ת"ק (500) שנה⁵ ובין רקיע לרקיע 500⁶ וכן "הלך הקב"ה מהלך 500 שנה לקנות לו שם"⁷ [וההסבר בחסידות⁸; כי עיקר הספירות הם 5; מחסד עד הוד (כי היסוד ומלכות שייכים כבר להשפעה למטה) כי כל ספירה כלולה מ-10 וכל א' מה-10 כלול מ-10=500]. וכן "חקתי" גימטריא 518; ה-18 שלמעלה מ-500 - סדר ההשתלשלות.

⁴ י"ט, י"ט, י"ט.

⁵ חגיגה י"ג, א. פסחים צ"ד ב. ב"ר ו' ט'. תנחומא תרומה ט'. ירושלמי ברכות פ"ט ה"א.

⁶ ירושלמי ברכות שם ו'.

⁷ קה"ר פ"ז, א'.

⁸ אה"ת שמות ס"ע ל'. סה"מ תר"ל ע' צ"ט. סה"מ תרס"ח ע' פ"ו. לקו"ת אמור (לי"ד, א') ועוד.

יעקב ויוסף - 7-8

ו. והענין הנ"ל שחנוכה קשור עם המספר **שמונה**; 8 ימים, 8 נרות, מתקשר גם לפרשת השבוע **וישב** [שאמנם רוב השנים **שבת חנוכה** היא בפרשת **מקץ** והרמז בזה כתוב בחסידות הוא "קץ שם לחושך", אבל בכמה שנים (כמו השנה) השבת הראשונה של חנוכה היא פרשת **וישב** ומסביר הצ"צ באוה"ת⁹ הקשר של הפרשה לחנוכה (ע"פ השל"ה שהפרשה שייכת לשבוע שקורין) שע"ז כתוב בגמ'¹⁰ "ימי חנוכה **תמיניא** אינון";

והרמז הוא במילים בתחילת הפרשה "אלה תולדות **יעקב יוסף**" היינו, שיעקב שייך למספר 7 - שבע המידות והספירות, **ויוסף** היא התוספת - מספר 8, היא ספירת הבינה או הכתר שלמעלה מסדר ההשתלשלות; יעקב שייך **לשבעת** ימי הסוכות, כנאמר¹¹: "**ויעקב** נסע **סוכותה**" **ויוסף** הוא **התוספת** - מורה על **שמיני** עצרת, וכן ענין החנוכה 8 - שלמעלה מימי ההיקף.

ושייך גם לביהמ"ק דלעתיד שע"ז נאמר: "למנצח על השמינית". כי "כינור של ביהמ"ק הוא של 7 נימין, ושל ימות המשיח של **שמונה** נימין, ושל עולם הבא של עשרה נימין" כנאמר בתהילים "עלי **עשורי**".

ואור שמונת ימי החנוכה קשור ל"אורו של **משיח**" שהוא **השמיני**¹² מ"שמונה נסיכי אדם"¹³, יתגלה במהרה ותחזינה עינינו מי"ד ממ"ש, נאו!

חנוכה - אור המשיח והגאולה!

בסיום הרמב"ם בשנים שעברו אמר ידידנו הרה"ג הרה"ח אברהם ברוך שיחי' **ווינקלער** שה"בני יששכר" אמר ש"חנוכה" - פירושה - "חינוך והרגל לגאולה העתידה!"; היינו ש"חנוכה" היא "טעימה" והתרגלות לאור המשיח והגאולה, ולחיות זאת!

"תקוות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. בחנוכה טיהרו את מקדשך.
- ב. פרשת מקץ - קץ שם לחושך - והפיכת הטומאה לטהרה.
- ג. הטהרה מטומאת מת של חללי המלחמה.
- ד. הטהרה ע"י אפר הפרה ולקח 8 ימים להיטהר כדי להכין שמן טהור חדש.
- ה. פרה אדומה - חוקת התורה. שבגזרת החנוכה רצו "להעבירם מחוקי רצונך".
- ו. חוקים וניסים למעלה מהטבע והשכל וטעם ודעת.
- ז. חנוכה 8 נרות ו-8 ימים - למעלה מהטבע וטו"ד, וכן הטהרה מטומאת מת ע"י אפר הפרה ב-8 ימים.
- ח. בפרשת וישב: "אלה תולדות יעקב יוסף" - 7 ותוספת 8.

⁹ וישב דף רס"ח.

¹⁰ שבת כ"א, ב'.

¹¹ וישלח ל"ג, י"ז.

¹² סוכה נ"ב, ב'. שהש"ר ח' י"א.

¹³ מיכה ה', ד'.

***

בעז"ה יום ו' עש"ק פרשת מקץ - שבת חנוכה (ב')
בדר"ח וא' טבת ה' תהא שנת עליון
סיום הלכות **טומאת צרעת**
והתחלת הלכות **מטמאי משכב ומושב**

תורת מוציא שם רע

א. טומאת נגע הצרעת באה על האדם בעוון דיבור לשון הרע, כמו שאומרים חז"ל במדרש¹⁴ עה"פ בתחילת פרשת מצורע¹⁵: "זאת תהיה תורת המצורע" - "תורת המוציא שם רע". היינו שהנגעים באים בגלל דיבור הלשון הרע, שזה דבר מאוד חמור, כי הוא מפריד ומביא מחלוקת בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו, ולכן זו טומאה חמורה ביותר, שהלכותיה כתובים מיד אחרי הלכות טומאת מת ובין שאר מטמאי משכב ומושב הוא מטמא באוהל ועונשו "**בדד ישב**" מחוץ למחנה מושבו¹⁶ וכפי שאומר רש"י עה"פ: "ואמרו רבותינו¹⁷ מה נשתנה משאר טמאים לישב בדד? הואיל והוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש לרעהו אף הוא יבדל?"

והתיקון לחטא זה שהוא חטא גרוע ודיבור גרוע ביותר הוא תיקון הדיבור בדרגה הנעלית ביותר; היינו ע"י לימוד התורה בדיבור. וכמ"ש הצ"צ באוה"ת בתחילת פרשת מצורע¹⁸ עה"פ "זאת תהיה תורת המצורע" שדורשים **תורת** המוציא שם רע; היינו לימוד התורה **בדיבור**. וכמשי"כ "ואשים **דברי בפיך**".

וכמשי"כ ע"ז הרמב"ם באריכות בהלכה האחרונה מהלכות טומאת צרעת¹⁹ אחרי שמאריך בתיאור עונש הצרעת על דיבור לשון הרע כמשי"כ: ". . . שקראתו תורה צרעת: - אינו ממנהגו של עולם, אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירם מלשון הרע, שהמספר בשלון הרע משתנות קירות ביתו . . . ואם עמד ברשעו וכו' משתנה עורו ויצטרע ויהיה מובדל ומפורסם לבדו, עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים שהיא הליצנות ולשון הרע. ועל ענין זה מזהיר בתורה ואומר²⁰: "השמר בנוע הצרעת וגו': זכור את אשר עשה ה' אלוך למרים בדרך". הרי הוא אומר: "התבוננו מה אירע למרים הנביאה שדעברה באחיה וכו', והוא לא הקפיד על כל הדברים האלו שנאמר²¹: 'והאיש משה ענו מאד', ואעפ"כ מיד נענשה בצרעת, ק"ו לבני אדם הרשעים הטפשים שמרבים **לדבר** גדולות ונפלאות, לפיכך ראוי למי שרוצה לכוון אורחותיו להתרחק משיבתם ומלדבר עמהם . . . וזה דרך ישיבת הלצים הרשעים; בתחילה מרבין **בדברי** הבאי וכו' ומתוך כך באים **לספר** גנות הצדיקים וכו' ומתוך כך יהיה להם הרגל **לדבר**

¹⁴ ויק"ר מצורע פט"ז סוף ב'.

¹⁵ י"ד, ב'.

¹⁶ י"ג מ"ו.

¹⁷ ערכין ט"ז, ב'. תנחומא אות ב' ואות ד' [ב"ד - שורש המילה **בדד**].

¹⁸ דף ע"ז-ח.

¹⁹ פט"ז הי"י.

²⁰ תצא כ"ד ח"ט.

²¹ בהעלותך י"ב, ג'.

בנביאים וכו' ובזים דבריו וכו' ומתוך כך באים **לדבר** באלקים וכופרים בעיקר וכו' והרי הוא אומר²²: "שתו בשמים פיהם ולשונם תיהלך בארץ"; מי גרם להם לשית בשמים פיהם, שגורמת להם ישיבת קרנות וישיבת כנסיות של עמי הארץ, וישיבת בתי משתאות עם שותי שכר. אבל **שיחת כשרי ישראל** אינה אלא **בדברי תורה וחכמה** וכו' שנאמר²³: "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע וגו'".

היינו שעיקר החסרון והסיבה לנגע הצרעת היא דיבור לשון הרע, והתיקון לזה ומתקנים זאת ע"י דיבור הרצוי והמועיל בתורה ובחכמה.

חנוכה - הלל והודאה

ב. וכן בענין החנוכה מודגש ענין ה**דיבור הטוב** והמועיל, וכמו שאומרים בסיום נוסח "ועל הניסים": "ואחר כך באו בניך **לדבר** ביתך וטיהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות ביתך [ואלי אפ"ל "**דביר**"] גם מלשון **דיבור** וכמו שאומרים המפרשים שסיבת השם "**דביר**" הוא; כי משם **דיבר** הקב"ה עם משה]]. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו **להודות ולהלל** לשמך הגדול" וכן בסיום הנוסח "הנרות הללו" אנו אומרים: "כדי **להודות ולהלל** לשמך הגדול על ניסוך ועל נפלאותיך ועל ישועותיך"; היינו שהעיקר בחנוכה הוא הדיבורים המועילים שמתקנים את הדיבורים המזיקים של לשון הרע וכדי [וע"ז הצחות אולי נאמר "הנרות הללו" מלשון **הלל** ושבח היינו שהם מפרסמים הניסים וגורמים ומניעים אותנו **להלל** ולשבח [ואולי נפרש גם **הללו** - מל' **הילת** אור שהנרות פועלים [וגם באנגלית - **HELO** - שפירושה **הילת אור**] וכך מפורש בחסידות ענין ה"**הלל**", שפועל אור ע"י ההודיה וההילול].

וכן מוצאים בחנוכה; שבחנוכה מודגשת התקנה של קריאת ה**הלל** השלם (משא"כ בפורים). והדבר מתבטא גם בזה שאת רוב הלכות ההלל מביא הרמב"ם דוקא בהלכות חנוכה (למרות שיש עוד זמנים מועדים בשנה שאומרים הלל שלם), מפני שזהו הגדר העיקרי של ימי החנוכה "**להודות ולהלל**" בציבור.

צרעת - עצרת

ג. וכן מביא הצ"צ באוה"ת שם עוד קשר בין תיקון וטהרת המצורע ללימוד התורה; כי "**צרעת**" - אותיות "**עצרת**", היינו חג השבועות, שנקרא בחז"ל "**עצרת**" שבו מתן תורה שקשור **בלימוד התורה**, היינו **שעצרת** - הלימוד בדברי תורה - הוא התיקון **לצרעת** דיבור בלשון הרע.

וממשיך באוה"ת שעז"נ²⁴ "יימינך הוי' **תרעץ** אויבי" "**תרעץ**" גם אותיות "**צרעת**" ו"**עצרת**", היינו שע"י **ימינך** - היינו התורה ולימודה (שניתנה מימין), שנאמר²⁵ "**מימינו** אש דת למו"; היינו

²² תהילים ע"ג, ט'.

²³ מלאכי ג' ט"ז.

²⁴ בשלח ט"ו, ו'.

²⁵ ברכה ל"ג ב'.

שע"י היימינד", התורה ולימודה **תרעץ** ותשבר את היימינד", היינו הצרעת שבאה בגלל דיבורי לשון הרע תישבר ותיבטל ע"י לימוד התורה בדיבור, "שע"י תרעץ ותגרש את הצרעת שהוא האויב הוא היצה"ר כו", ואז יתקיים **"עצרת להוי' אלוקיך"**, ו**"עצרת תהיה לכם"**.

בן זקונים

ד. הנ"ל, דיבור לשון הרע ולימוד התורה קשור ובלט בפרשת וישב;

בתחילת הפרשה מדובר מפורש גם על דיבור לשון הרע וגם על לימוד התורה;

דיבור לשון הרע - כתוב מפורש: "ויבא יוסף את **דיבתם רעה** אל אביהם".

לימוד התורה - על מה שנאמר על יוסף **"בן זקונים הוא לו"** אומר רש"י: "ואונקלוס תרגם, **בר חכים הוא ליה, כל מה שלמד משם ועבר מסר לו"**, היינו שיוסף היחידי מבין בני יעקב שקיבל ממנו ולמד את **כל תורתו** של יעקב, וכנ"ל שהלימוד והדיבור בתורה הוא התיקון ומשקל נגד לדיבור לשון הרע, וכ"ז כתוב **במפורש** בתורה.

שמן - פנימיות התורה

ה. וענין התורה מרומז גם בענין השמן שבחנוכה; הנס היי בשמן, ומצוות הדלקת נר חנוכה למהדרין לכתחילה היא בשמן, ואור השמן מורה על התורה, ככתוב: "כי נר מצווה ותורה אור". והשמן מורה במיוחד על הדרגא הנעלית בתורה; **"פנימיות התורה"**, "שמן זית זך" כי השמן הוא פנימיות הזיתים, והשמן נעלה ביותר; שלא מתערב וצף למעלה מכל המשקים.

"תקנות" חוט השני

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. נגע הצרעת על דיבור לשון הרע, והתיקון לימוד התורה בדיבור, ובחנוכה - הלל והודאה בדיבור.

ב. צרעת - עצרת - מתן תורה.

ג. בפרשת וישב - יוסף דיבר לשה"ר, והתיקון "בן זקונים" שלמד כל התורה שלמד יעקב משם ועבר מסר לו.

ד. נס ומצות חנוכה בשמן - לימוד התורה ופנימיות התורה, נר מצוה ותורה אור.

שמחת החנוכה!

א. במוצאי שבת חנוכה ה'תשל"ח, התוועד כ"ק אד"ש מה"מ [עד אז ממוצאי שמחת תורה באותה שנה דיבר אד"ש כל מוצ"ש מחדרו, כי זה הי' אחרי התקפת הלב, ומאז במשך שנה וחצי עד אחרי פסח תשל"ט ההתוועדויות היו במוצאי שבת בבית הכנסת] ובמוצ"ש חנוכה אמר אד"ש שהוא מקצר את ההתוועדות כדי שיצאו לשמח יהודים בשמחת החנוכה! [ומעניין שלא הזכיר שיצאו לזכות יהודים במצות הדלקת נר חנוכה, רק לשמח בשמחת החנוכה].

ואח"כ כשיצא אד"ש מה"מ מחדרו, בדרכו ללכת לביתו, וראה במסדרון את א' החסידים (המקורב ב"בית הרב") עומד שם, אמר לו: "הרי דובר שמחת צריכים לצאת לשמח יהודים!..."

והרבה מאנ"ש והתמימים נסעו לרחבי העיר בפרט למסעדות, והדליקו נרות עם האנשים והעיקר שימחו אותם בהתלהבות גדולה! (ואנחנו גם ארגנו (מאוחר בלילה אחרי חצות) ריקוד גדול והתלהבות שמחה עם הציבור ע"י המנורה הגדולה במנהטן, שכידוע עושה קידוש ה' ו"פרסומי ניסא" הכי גדול!)

ורואים מכך שמלבד גדול הענין של זיכוי הציבור במצות הדלקת נרות החנוכה [ופעם אמר אד"ש: שגם יתנו להם מאכלי חנוכה!] יש ענין גדול ומיוחד לשמח ולפעול שמחה גדולה והתלהבות להמוני ישראל בחג החנוכה, ובהמשכת אור החנוכה והגאולה על כל השנה כולה! וכמאחז"ל "הנרות הללו אינן בטלין לעולם!" וכפירוש אד"ש מה"מ: שנרות החנוכה נמשכים ומאירים כל השנה!

הנרות הללו אינן בטלין לעולם!

ב. בא' השנים כשחזר כ"ק אד"ש מה"מ מהאולה ב"זאת חנוכה", והתפללו מנחה בבית הכנסת למטה, אחרי התפילה פתאום פסע לעבר קצה השטיח (או עוד לא היתה במה באמצע השנה), ואמר שיחה על מאחז"ל "הנרות הללו אינן בטלין לעולם", שהרמב"ן בפר' בהעלותך שואל הרי אחרי חורבן ביהמ"ק אין יותר הדלקת המנורה? והרמב"ן עונה, שאחרי החורבן בזמן הגלות יש הדלקת נרות חנוכה לעולם.

ושאל אד"ש הניחא בזמן החנוכה, אבל במוצאי "זאת חנוכה" (שנמצאים כעת) אין יותר הנרות? וע"כ ענה אד"ש שמכאן ראייה שנרות חנוכה נמשכים ודולקים תמיד כל השנה! ז.א. ברוחניות הם דולקים ונמשכים ומשפיעים ומאירים בכל השנה לעולם! [כמו שאצל שרה ורבקה נרם "דלק מערב שבת לע"ש" בגלוי, וכך אצל כל אישה יהודיה ברוחניות] ואצל כל היהודים נר חנוכה!

היינו שאור המשיח והגאולה שכידוע גנוז באור נרות החנוכה, שזהו מה שאמחז"ל ע"ה"פ בפרשת בראשית: "וירא אלוקים את האור כי טוב" - "כי טוב לגנוז", שזהו "אור שבעת הימים! שנגנו לעתיד לבוא, ומתגלה ע"י הצדיקים ואותות ומופתים שבתורה".

ותפקידנו להביא את אור ושמחת הגאולה שזהו אור החנוכה, לכל היהודים בכל מקום ומקום בעולם, באופן שלא רק שלא יכבה האור אלא יהיה בו מעלין בקודש! הולך ומוסיף ואור!!

לעילוי נשמת

הרה"ת יעקב זלמן חיים בהרה"ח אברהם מרדכי לוי יצחק ז"ל
לרגל היארצייט כ"ג כסלו

שימליץ טוב עבור משפחתו להצלחה וברכה בכל הענינים בגשמיות וברוחניות ולגאולה שלימה לכלל ישראל

ויתקיים תומ"י "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם

בהתגלות מלך המשיח מ"ד מומ"ש, נאו!

נדפס ע"י בנו

הרה"ת שמואל מאיר שיחי'

סעמיועלס

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכניס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!